

Il·lusions igualides

El València encarrila l'eliminatória de Copa contra un rival que falla un penal i té ocasions clares per poder haver anat a Mestalla amb el resultat obert

CARLES ROSELL / LLAGOSTERA

El més probable és que el Llagostera no sigui capaç d'eliminar el València. La diferència de qualitat entre una i altra plantilla és evident, innegable. I el que també és indiscutible, però, és que als gironins, probablement, ningú els pot guanyar quan es parla de fe, entrega i ganes. «Estic orgullós dels meus», deixava anar Oriol Alsina en roda de premsa. I tenia raó. Malgrat el 0-2, tots i cadascun dels seus homes van deixar-se la pell en un terreny de joc negat d'aigua, fent vibrar a una afició que no va deixar d'animar fins al xiulet final. La manca de fortuna i el superior encert dels valencianistes va ser clau perquè la victòria se l'emportés l'equip visitant, en el partit més important de la història del club llagosterenc.

Tenir al davant a homes com Jonas, Ever Banega, Albelda o Guardado no passa cada dia. Sobretot per a un club de la Segona B, un modest que ahir va ser gran per un dia. No va guanyar, però la sensació de superioritat dels blaugrana va surar en ocasions sobre el Municipal. I també les ocasions van caure del bàndol dels catalans, als quals la manca de fortuna els va jugar una mala passada per així maquillar un resultat que deixa l'eliminatória vista per a sentència.

Un penal errat per Sellarès a manca de 10 minuts, un excel·lent llançament de falta del sempre perillós Pitu que va llepar l'escaire i un fort xut d'Enric Pi que a punt va estar de sorprendre Guaita. I és que les va tenir el Llagostera, valent en tot moment i sense perdre la cara al partit fins al darrer sospir. El «quant queda?» de Marc Sellarès a punt d'arribar-se al descompte de la segona meitat denota les ganes d'una plantilla que ahir va deixar-se la pell fins a estar a punt de donar un bon ensurt a un València que va jugar còmode a estones i només quan va tenir el marcador al seu favor.

Els va costar als de Pellegrino despertar i acostumar-se a les menudes dimensions del Municipal. Abans, Pitu ja havia gaudit d'una bona ocasió en un xut de falta que va estar a punt de colar-se per l'escaire esquerre de la porteria defensada per Guaita. També en un servei directe la va tenir el València, però Moragón, excel·lent, va treure una mà de llibre per enviar la pilota a córner. El setge dels blaugrana continuava poc després i l'assistent va anul·lar un gol per fora de joc de Sellarès, que culminava una gran triangulació entre Tarradellas i Pitu.

Quan tot semblava que no canviaria al descans, va arribar una de les accions clau del partit. Sellarès, prop del costat esquerre de l'àrea de Moragón, va cometre una falta innecessària quan el cronòmetre era a punt de marcar la fi del primer temps. La pilota bombejada la va recollir un atacant valencianista, que va cedir perquè Jonas marqués el primer dels seus i fes marxar el Llagostera amb un mal regust de boca cap als vestidors. El 0-1 va relaxar els de Pellegrino, que a la represa van mostrar-se més tranquils, amb un Ever Banega imperial al mig del camp. Domini, però no pas sensació de perill era la que mostrava el València, que tot i així va obrir encara una esclatxa més gran en el marcador quan, en un servei des de la cantonada, Valdez superava Moragón amb una brillant rematada de cap ajustada al pal.

Un cop massa dur per als blaugranes, que just abans havien tingut l'empat a tocar. Enric Pi recollia una pilota fora de l'àrea i engaltava un xut potent, ras, que va sortir fregant el pal dret de Guaita. Amb el 0-2 tot semblava dat i beneït, però en cap moment el Llagostera va baixar els braços. Sellarès, un dels millors del seu equip, va lluitar

una pilota dividida a l'àrea per estavellar el seu xut al pit de Guaita. Minuts després, el davanter tenia una oportunitat d'or de retallar distàncies, quan Barragan va cometre penal. El "9" del Llagostera, a manca de només deu minuts, va enviar el seu xut al pal, morint així tota opció de maquillar el marcador. Un 0-2 final, un resultat que sembla definitiu. Però veient el que es va veure ahir sobre la gespa del Municipal, el que ningú dubta és que en el duel de tornada, a Mestalla, els gironins tornaran a deixar-se la pell.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2012/10/31/illusions-aigualides/588650.html?utm_source=rss